

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la inadmisibilitatea recursului în anulare

declarat în cauza penală privind învinuirea lui

Anton Beglița și Alexandr Colun
(art. 186 alin. (5) Cod penal)

(Dosarul nr. 4-1re-69/2023

Nr. PIGD 1-15163802-01-4/1r/e-13092023)

Chiar dacă instituția recursului în anulare a fost abolită la 01 septembrie 2023, recursurile în anulare declarate până la acea dată se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora; Recurs în anulare inadmisibil, deoarece nu relevă un „viciu fundamental”.

30 aprilie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Instanța de fond: Stella Bleșceaga.

Instanța de apel: Alexandru Spoială, Mihail Diaconu,
Dorin Dulghieru, Silvia Cecan, Stelian Teleucă și Marcel Juganari.

Instanța de recurs: Nadejda Toma, Ion Guzun, Liliana Catan,
Victor Boico, Ghenadie Plămădeală.

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Ștefan Balmuș în interesele condamnatului Anton Beglița,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte,*

Lilia Roic-Botezatu,

Ghenadie Eremciuc, *judecători,*

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE

1. Anton Beglița și Alexandr Colun s-au născut în anul 1991 și, respectiv, 1989, în raionul Strășeni și, respectiv, Nisporeni. Ei au fost învinuiți în temeiul art. 186 alin. (5) Cod penal, de furt în proporții considerabile și deosebit de mari, săvârșit de două sau mai multe persoane.

2. Anton Beglița a fost apărat de avocații Aliona Dragomir, Ilie Gîlcă și Ștefan Balmuș.

3. În prima instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Anton Beglița a fost condamnat la opt ani de închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal. Alexandr Colun de asemenea a fost recunoscut vinovat. Curtea de apel a respins ca nefondate apelurile declarate de avocatul Ilie Gîlcă, în interesele lui Anton Beglița, și de avocatul Mihail Barbaroș, în interesele lui Alexandr Colun, menținând sentința.

4. La 30 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a respins recursul ordinar al avocatului Ilie Gîlca, în interesele lui Anton Beglița, ca inadmisibil. Totodată, Curtea a admis recursul ordinar al avocatului Mihail Barbaroș, în interesele lui Alexandr Colun, și a casat parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, referitoare la aplicarea prevederilor alin. (5) al art. 385 Cod de procedură penală. Cauza în privința lui Colun a fost trimisă la rejudecare, iar celelalte dispoziții ale deciziei contestate au fost menținute. La 19 mai 2023, Curtea de Apel Chișinău a rejudecat cauza în privința lui Alexandr Colun în limitele în care hotărârea a fost casată și a pronunțat decizia motivată la 07 iulie 2023.

5. La 29 iunie 2023, avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Anton Beglița a depus „recurs în anulare” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2023. El solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile condamnatului să fie reîncadrate de la art. 186 alin. (5) în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, precum și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 16 ianuarie și s-a finalizat la 25 iunie 2015. Prima instanță a examinat cauza în perioada 03 iulie 2015 – 20 iulie 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 14 septembrie 2021 – 22 iunie 2022 și 21 martie – 19 mai 2023. Instanța de recurs a examinat cauza în perioada 15 iulie

2022 – 30 ianuarie 2023. Dosarul a ajuns din nou la Curtea Supremă de Justiție la 13 septembrie 2023.

ÎN FAPT

7. Anton Beglița a fost învinuit că, la 15 ianuarie 2015, împreună cu Alexandr Colun și alte persoane neidentificate, au sustras pe ascuns un automobil BMW parcat pe o stradă din Chișinău în valoare de 292.500 de lei, care aparținea lui Alexandru Mocanu, și o geantă ce conținea documente și un pistol în valoare de 16.000 de lei, ce aparțineau lui Dumitru Ghimpu. După comiterea faptei, cu bunurile sustrate ei au părăsit locul infracțiunii, cauzând părții vătămate Alexandru Mocanu un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, în valoare de 292.500 de lei, iar părții vătămate Dumitru Ghimpu un prejudiciu în proporții considerabile, în valoare de 16.000 de lei. Acțiunile lui Alexandr Colun și Anton Beglița au fost calificate conform art. 186 alin. (5) Cod penal.

8. La 20 iulie 2021, prin sentința [Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani](#), Anton Beglița a fost găsit vinovat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de opt ani. Alexandr Colun a fost recunoscut vinovat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, și condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, la 15 ani de închisoare. Instanța a ajuns la concluzia că probele administrate în cadrul procesului penal sunt suficiente pentru a dovedi vinovăția inculpaților. Vinovăția lor a fost confirmată prin declarațiile părților vătămate, Alexandru Mocanu și Dumitru Ghimpu, martorului Constantin Grati și probele materiale. În cadrul examinării circumstanțelor cauzei și al probatoriului administrat, instanța a constatat că toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) din Codul penal sunt întrunite. Instanța a stabilit că Beglița și Colun au sustras în mod ascuns automobilul, acționând cu intenție directă în ceea ce privește sustragerea acestuia. În privința genții aflate în interiorul automobilului, în care se găseau documente și un pistol, ei au acționat cu intenție indirectă. Lui Alexandru Mocanu i-a fost cauzat un prejudiciu în valoare totală de 292.500 de lei, echivalentul sumei de 15.000 de EURO, reprezentând valoarea automobilului sustras. De asemenea, lui Dumitru Ghimpu i-a fost cauzat un prejudiciu în valoare de 16.000 de lei, stabilit conform prețului de procurare a armei. Conform art. 126 alin. (1) și (2) din Codul penal, în redacția de la momentul comiterii infracțiunii, prejudiciul cauzat lui Alexandru Mocanu se încadra în categoria proporțiilor deosebit de mari, iar cel cauzat lui Dumitru Ghimpu în categoria prejudiciilor cu caracter considerabil. Acțiunea civilă a fost lăsată fără soluționare, deoarece Dumitru Ghimpu a declarat în instanță că i-a fost restituit prejudiciul de 1.000 de euro prin avocatul lui Alexandr Colun și că nu mai are pretenții. În ședința din 21 mai 2021, avocatul lui Alexandru Mocanu a confirmat achitarea sumei de 4.000 de euro și restituirea integrală a prejudiciului în cadrul tranzacției de împăcare.

9. La 21 iulie 2021, avocatul Aliona Dragomir, în interesele lui Anton Beglița,

a declarat apel, solicitând achitarea pe motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta. Avocatul a invocat mai multe nereguli procesuale admise pe parcursul judecării cauzei și insuficiența probelor. Avocatul a invocat nulitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19 ianuarie 2015, întrucât cercetarea s-a desfășurat cu permisiunea lui Alexandru Colun, însă în lipsa lui Beglița, care era reținut la acel moment. Respectiv, această probă a fost obținută cu încălcarea procedurii legale. Avocatul a subliniat și inconsistența declarațiilor lui Alexandru Mocanu date în cadrul urmăririi penale, care și-a schimbat de mai multe ori versiunea faptelor. Mocanu nu a fost audiat personal în instanță, fiind reprezentat de avocatul său, Serghei Mocanu. La acțiunea civilă înaintată de către avocat nu a fost prezentat niciun act, contract de vânzare-cumpărare a automobilului, nici o dovadă a costului automobilului. Avocatul părții vătămate în ședința de judecată a retras acțiunea civilă înaintată împotriva inculpaților, din motiv că au încheiat o tranzacție de împăcare cu rudele lui Colun, confirmând transmiterea a 3.500 euro și că nu are pretenții față de inculpați. Beglița nu a participat la restituirea prejudiciului material și nu cunoaște din ce considerente rudele lui Colun au achitat prejudiciul material. Un alt argument invocat a fost faptul că martorul acuzării, Constantin Grati, nu a fost audiat în instanță, ceea ce a împiedicat apărarea să clarifice detalii importante.

10. La 23 iulie 2021, avocatul Mihail Barbaroș, în interesele lui Alexandru Colun, a declarat apel, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare a lui Colun. Avocatul a invocat că probele administrate nu dovedesc vinovăția acestuia.

11. La 22 iunie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a respins apelurile, ca nefondate, menținând sentința. Instanța a constatat că hotărârea primei instanțe a fost motivată amplu și temeinic, reflectând procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în legătură cu fapta incriminată prin rechizitoriu, conform exigențelor art. 6 din CEDO. Instanța de apel a confirmat că acuzațiile aduse inculpaților Anton Beglița și Alexandru Colun au fost dovedite, reiterând argumentele instanței de fond. Probele administrate în cadrul cercetării judecătorești au demonstrat întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Codul penal, nefiind identificate circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei. Instanța a respins obiecțiile apărării referitoare la pretensele contradicții în declarațiile părții vătămate Alexandru Mocanu, date la etapa urmăririi penale, considerând că acestea au fost clare, coerente și detaliate. Acesta a confirmat aspecte esențiale privind proprietatea și valoarea autoturismului, întâlnirile cu inculpații și faptul că i-a informat despre plecarea sa peste hotare și despre intenția de a abandona temporar vehiculul. Declarațiile acestea au fost susținute prin declarațiile părții vătămate Dumitru Ghimp și martorul Constantin Grati. De asemenea, Curtea de Apel a respins argumentele apărării potrivit cărora dreptul la apărare ar fi fost încălcat prin neaudierea în

instanță a lui Alexandru Mocanu, a avocatului acestuia, Sergiu Mocanu, și a martorului Grati Constantin. Apărarea a solicitat în instanța de apel audierea acestor persoane, însă cererea a fost respinsă. Instanța a reținut că atât partea vătămată, cât și martorul au fost legal citați, atât de instanță, cât și de partea acuzării, însă nu s-au prezentat. Ținând cont de confruntările efectuate anterior cu inculpații, instanța de fond a dispus citirea declarațiilor acestora date la faza urmăririi penale. Cererea de audiere a avocatului Sergiu Mocanu a fost de asemenea respinsă, întrucât acesta avea calitatea de reprezentant al părții vătămate, nu de martor. Instanța de apel a respins și obiecțiile legate de plângerea victimei, confirmând corectitudinea numărului de înmatriculare al autoturismului. S-a subliniat că sintagma „BMW E60” nu desemnează modelul propriu-zis al vehiculului, ci tipul caroseriei, specific seriei produse între anii 2003–2009. În ceea ce privește argumentul apărării privind nulitatea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 19 ianuarie 2015, acțiunea a fost desfășurată în baza acordului scris al inculpatului Alexandr Colun. Deși inculpatul Beglița se afla în acel moment în arest preventiv, lipsa acestuia nu a afectat legalitatea procedurii, întrucât apărării i s-a asigurat acces complet pentru verificarea și contestarea probelor. Mai mult, această probă era neesențială.

12. La 15 iulie 2022, avocatul Ilie Gîlcă, în numele lui Anton Beglița, a depus recurs ordinar. El a solicitat casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Beglița Anton să fie achitat, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. La 21 iulie 2022, avocatul Mihail Barbaroș, în numele lui Alexandr Colun, a declarat recurs în care a solicitat casarea hotărârilor pronunțate și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta. În recursuri s-au reiterat motivele din apel.

13. La 30 ianuarie 2023, [Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție](#) a respins recursul avocatului Ilie Gîlca, considerându-l inadmisibil. Instanța a admis recursul avocatului Mihail Barbaroș, în interesele lui Alexandr Colun, casînd parțial decizia instanței de apel din 22 iunie 2022, în partea aplicării art. 385 Cod alin. (5) de procedură penală, dispunând rejudecarea cauzei în această parte. Celelalte dispoziții ale deciziei au fost menținute. Curtea Supremă a reținut că instanța de apel a respectat prevederile legale, inclusiv art. 99–101 și art. 414 Cod de procedură penală, și a motivat în mod temeinic soluția adoptată. Motivele invocate în recurs au fost deja examinate în apel, iar instanța de apel a oferit răspunsuri clare și argumentate. În ceea ce privește Alexandr Colun, instanța a reținut că vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal a fost pe deplin dovedită, iar argumentele apărării privind pretinsa nevinovăție sunt neîntemeiate. Instanța de recurs a admis criticile avocatului Barbaroș referitoare la respingerea cererii de reducere a pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, dispunând rejudecarea cauzei exclusiv în această privință. Decizia motivată a fost pronunțată public la 16 martie 2023.

14. La 19 mai 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a rejudecat cauza în privința lui Alexandr Colun, în ceea ce privește reducerea pedepsei în temeiul art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală și a pronunțat decizia motivată public la 07 iulie 2023.

15. La 29 iunie 2023, avocatul Ștefan Balmuș, în interesele lui Anton Beglița, a depus recurs în anulare împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2023. Avocatul solicită casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile lui Anton Beglița să fie reîncadrate de la art. 186 alin. (5) la alin. (4) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate. Recurentul susține că hotărârile anterioare sunt afectate de vicii fundamentale, deoarece instanța de apel și de recurs au pronunțat decizii nemotivate, bazate pe o apreciere eronată a situației de fapt și de drept, contrar procedurii de rejudecare a cauzei. Deciziile nu conțin descrierea faptei criminale ca fiind dovedită și nici încadrarea juridică a acesteia, care urma a fi preluate obligatoriu din textul deciziei instanței de apel adoptată după rejudecare. Omisiunea acestor aspecte a dus la distorsionarea stării reale a faptelor, o evaluare greșită a probelor administrate și, în consecință, la o încadrare juridică eronată a faptei în baza art. 186 alin. (5) din Codul penal. Instanța de recurs nu a luat în considerare modificările aduse Codului penal prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, care actualizează pedepsele pentru infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (4) și (5) în funcție de valoarea prejudiciului. Alin. (4) se aplica pentru faptele care depășesc 40 de salarii medii lunare, iar alin. (5) - pentru faptele care depășesc 100 de salarii medii lunare. Conform Hotărârii Guvernului nr. 974 din 04 decembrie 2014, a fost aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2015, în valoare de 4.500 de lei. Fapta incriminată lui Anton Beglița a fost comisă la 15 ianuarie 2015, iar prejudiciul estimat părții vătămate, Alexandru Mocanu, a fost de 292.500 lei, ceea ce nu îndeplinește condiția necesară pentru aplicarea alin. (5). Or pentru încadrarea acțiunilor acestuia în baza alin. (4), valoarea prejudiciului este necesar să depășească suma minimă de 450.001 de lei, echivalent a 100 de salarii medii pe economie.

16. La 01 noiembrie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat participanților la proces depunerea referinței la recurs. La 07 aprilie 2025, procurorul din cadrul secției Judiciar penale a Procuraturii Generale, Cătălin Scutelnic, a depus referință prin care solicită declararea recursului ca fiind inadmisibil, deoarece argumentele invocate nu constituie un viciu fundamental. Procurorul a invocat faptul că Legea nr. 247 din 29 iulie 2022 a intrat în vigoare la 26 august 2022, iar instanța de apel a pronunțat decizia la 22 iunie 2022. Prin urmare, instanța de apel nu putea adopta o soluție în raport cu modificările legislative ulterioare. Mai mult, avocatul Ilie Gîlca a solicitat în recursul ordinar achitarea condamnatului Anton Beglița, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Instanța de recurs a examinat cauza în limitele temeiurilor invocate în recurs, conform art. 424 alin. (2) din Codul de procedură penală. Aplicarea retroactivității legii penale nu ține de competența

instanței de recurs, ci urmează a fi soluționată prin prisma procedurii prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 14 din Codul de procedură penală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

17. Art. 186 alin. (5) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii, prevedea următoarele:

„(5) Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane săvârșită în proporții deosebit de mari

se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.”

18. Art. 126 Codul penal, la momentul comiterii faptei prevede următoarele:

(1¹) Se consideră proporții deosebit de mari valoarea bunurilor dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

19. Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 974 din 04 decembrie 2014, cuantumul salariului mediu pe economie stabilit pentru anul 2015, constituia suma de 4.500 de lei.

20. Conform Legii nr. 247/2022 (în vigoare din 26 august 2022), au fost operate modificări la art.186 Cod penal, alineatele (4) și (5) având următorul conținut:

„(4) Acțiunile prevăzute la alin.(1)-(3), dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsesc cu închisoare de la 5 la 10 ani.

(5) Acțiunile prevăzute la alin.(1)-(3), dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 12 ani.”

21. Art. 10 Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.”

22. Art. 10¹ Cod de procedură penală prevede următoarele:

„(1) Dacă, după rămînerea definitivă a hotărârii de condamnare și pînă la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerată în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximumul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.”

23. Conform art. 469 alin. (1) Cod procedură penală, chestiunile care urmează

să fie soluționate de către instanță la executarea pedepsei:

„(1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, și anume:

pct.14) liberarea de pedeapsă sau ușurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 și 10¹ din Cod penal.), precum și excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.”

24. Instituția recursului în anulare a fost abrogată prin Legea nr. 246/2023, în vigoare din 01 septembrie 2023. Totuși, această modificare nu are efect asupra recursurilor în anulare depuse până la 01 septembrie 2023. Conform art. XI alin. (3¹) al acestei legi:

„Recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.”

25. Conform art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală (redacția în vigoare până la 31 august 2023, când au intrat în vigoare modificările operate prin Legea nr. 245 din 31 iulie 2023):

„(1) Judecarea recursului se face cu citarea procurorului, avocatului și celorlalte părți. Participarea procurorului și a avocatului în ședința instanței de recurs este obligatorie. Neprezentarea inculpatului, părții vătămate, părții civile și părții civilmente responsabile legal citate, precum și a reprezentanților lor nu împiedică examinarea recursului, însă dacă este necesar, instanța de recurs poate recunoaște prezența lor obligatorie, informându-i despre aceasta. ...”

26. Până la 01 septembrie 2023, partea relevantă a art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, care se referea la temeiurile pentru recurs în anulare, era următoarea:

„(1) Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată...”

27. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală:

„44) viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată – încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților 5 Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;”

28. Conform art. 454 Cod de procedură penală:

„Recursul în anulare poate fi declarat în termen de 6 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.”

29. La data depunerii recursului în anulare, art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală prevedea următoarele:

„(2) Admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție o va decide un complet format din 5 judecători, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza materialelor din dosar.

(3) În cazul constatării condițiilor prevăzute la art. 432 alin. (2), completul format din 5 judecători va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat prin decizie motivată adoptată în unanimitate, iar în cazul constatării condițiilor prevăzute la alin. (4) al articolului menționat, completul va trimite prin raport recursul în anulare pentru judecare Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.”

30. Art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, după modificările introduse prin Legea nr. 224/2024, prevede următoarele:

„(5¹) ... Curtea Supremă de Justiție va examina în complete de 3 judecători cererile de recurs, cererile de recurs în anulare și cererile de revizuire, care au fost inițial repartizate spre examinare completelor din 5 judecători. Acestea vor fi examinate de completul de judecători din care face parte judecătorul raportor.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Având în vedere prevederile art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, în pofida prevederilor art. 456 alin. (2) Cod de procedură penală, admisibilitatea recursului în anulare este examinată de un complet din trei judecători ai Curții Supreme de Justiție.

32. Conform legii în vigoare la data pronunțării deciziei instanței de recurs, termenul pentru a contesta cu recurs în anulare era de șase luni. Acest termen urma a fi calculat de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești. Având în vedere că cererea de recurs în anulare trebuie să conțină motivele pe care se întemeiază, este judicios ca acest termen să curgă de la data deciziei motivate. Recursul în anulare examinat a fost declarat în termenul de șase luni de la data pronunțării deciziei motivate a instanței de recurs, adică a fost depus în termen.

33. Examinând recursul în anulare, Curtea Supremă de Justiție trebuie să răspundă la întrebarea dacă există temeiul prevăzut de art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, adică dacă hotărârea irevocabilă atacată este afectată de un viciu fundamental, eroare de drept comisă la judecarea cauzei în cadrul procedurii precedente. Curtea Supremă de Justiție a explicat deja ce înseamnă viciul „viciului fundamental” în cauzele penale nr. [1re-83/2023](#) și [1re-85/2023](#). Viciul fundamental există dacă sunt întrunite cumulativ următoarele elemente:

- a) a fost stabilită o încălcare a normelor de procedură;
- b) această încălcare este „gravă”;
- c) încălcarea a afectat soluția din hotărârea pronunțată.

34. Curtea Supremă de Justiție a notat în cauzele de mai sus menționate că, având în vedere că este pus în discuție un lucru judecat, recursul în anulare nu

poate reprezenta un recurs ordinar repetat. Pentru a admite recursul în anulare, gravitatea încălcărilor trebuie să fie considerabil mai mare decât cele care pot servi drept temei pentru admiterea recursului ordinar (decizia nr. [4-1re-62/2023](#), § 30).

35. În continuare urmează a fi examinat dacă viciile invocate sunt probate și reprezintă un „viciu fundamental” în sensul art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală. În cauza nr. [1re-147/23](#), Curtea Supremă de Justiție a explicat că, conform art. 451 alin. (1) Cod de procedură penală în vigoare la data depunerii recursului, hotărârile irevocabile puteau fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise „la judecarea cauzei”. Ultima sintagmă semnifică că doar erorile de drept care vizează soluționarea fondului cauzei penale pot fi examinate în cadrul recursului în anulare.

36. Avocatul invocă existența viciului fundamental însă nu identifică în mod clar care sunt acele încălcări grave ale normelor de procedură și cum au afectat drepturile condamnatului, care ar putea fi încadrate ca vicii fundamentale. Recurentul afirmă că, hotărârea instanței de recurs nu este motivată suficient. Completul de judecată susține că obligația de motivare a hotărârilor judecătorești este esențială pentru asigurarea unui proces echitabil. O hotărâre motivată este crucială deoarece:

- a) asigură că părțile au fost auzite;
- b) permite pregătirea efectivă a cererilor de apel sau recurs;
- c) facilitează verificarea hotărârii de instanța superioară

37. Completul este derutat de conținutul recursului în anulare. Pe de o parte, avocatul invocă un viciu fundamental care poate pune în discuție constatarea vinovăției, iar pe de altă parte solicită recalificarea faptei comise de clientul său de la alin. (5) la alin. (4) al art. 186 Cod penal. De asemenea, recurentul nu a indicat în mod clar în recursul în anulare care anume argumente esențiale ale apărării ar fi fost ignorate. Simplul dezacord cu modul în care instanța de apel a apreciat probele nu constituie și nu constituia, la momentul depunerii sau soluționării recursului, un temei de recurs (*mutatis mutandis*, încheierea CSJ nr. [1ra-497/2023](#), para. 30). Cu atât mai mult aceasta nu putea constitui temei de recurs în anulare.

38. Recurentul mai susține că instanțele de apel și recurs ar fi încadrat greșit faptele condamnatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal. Instanța de recurs constată că, atât în apel, cât și în recursul ordinar, apărarea a solicitat doar achitarea lui Anton Beglița, invocând lipsa elementelor infracțiunii, fără a solicita schimbarea încadrării juridice. Instanța de recurs a analizat cauza doar în limitele cererii de recurs și nu era obligată să trateze aspecte care nu au fost invocate.

39. Recurentul susține și că instanțele nu au ținut cont de modificările aduse art. 186 Cod penal prin Legea nr. 247/2022. Conform acesteia, alin. (5) se aplică doar

dacă prejudiciul cauzat prin furt depășește 100 de salarii medii. Prejudiciul estimat în această cauză este de 292.500 lei și nu depășește 100 de salarii medii stabilite pentru anul 2015, când a fost comisă infracțiunea. Fapta urma a fi încadrată potrivit alin. (4). Acest argument este neîntemeiat. Legea nr. 247/2022 a intrat în vigoare la 26 august 2022, după ce a fost pronunțată decizia instanței de apel. La data adoptării deciziei instanței de apel, încadrarea faptei în baza art. 186 alin. (5) a fost corectă. Instanța de recurs a analizat temeiurile de drept și argumentele esențiale formulate de avocatul Ilie Gîlcă în recursul ordinar, care a solicitat achitarea condamnatului. Întrucât în recurs nu a fost solicitată reîncadrarea juridică a faptei în baza modificărilor aduse prin Legea nr. 247/2022, avocatul nu poate invoca în recurs în anulare neexaminare din oficiu de către instanța de recurs a acestui aspect. Mai mult, în recurs, legalitatea deciziei instanței de apel se verifică în raport cu ziua la care decizia instanței de apel a fost adoptată.

40. Instanța de recurs reiterează că aplicarea principiului retroactivității Legii penale noi, după ce hotărârile judecătorești au devenit irevocabile, nu ține de competența instanței de recurs în anulare. Conform art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura de recurs în anulare vizează doar repararea erorilor de drept comise la judecarea cauzei. Aplicarea legii penale mai favorabile, după ce hotărârea penală a devenit irevocabilă, se face în cadrul procedurii de executare a pedepsei, conform art. 469–472 din Codul de procedură penală.

41. Din aceste motive, conform art. 13 alin. (5¹) al Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție și art. 456 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul în anulare declarat de către avocatul Ștefan Balmuș împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 30 ianuarie 2023.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Lilia Roic- Botezatu

Ghenadie Eremciuc